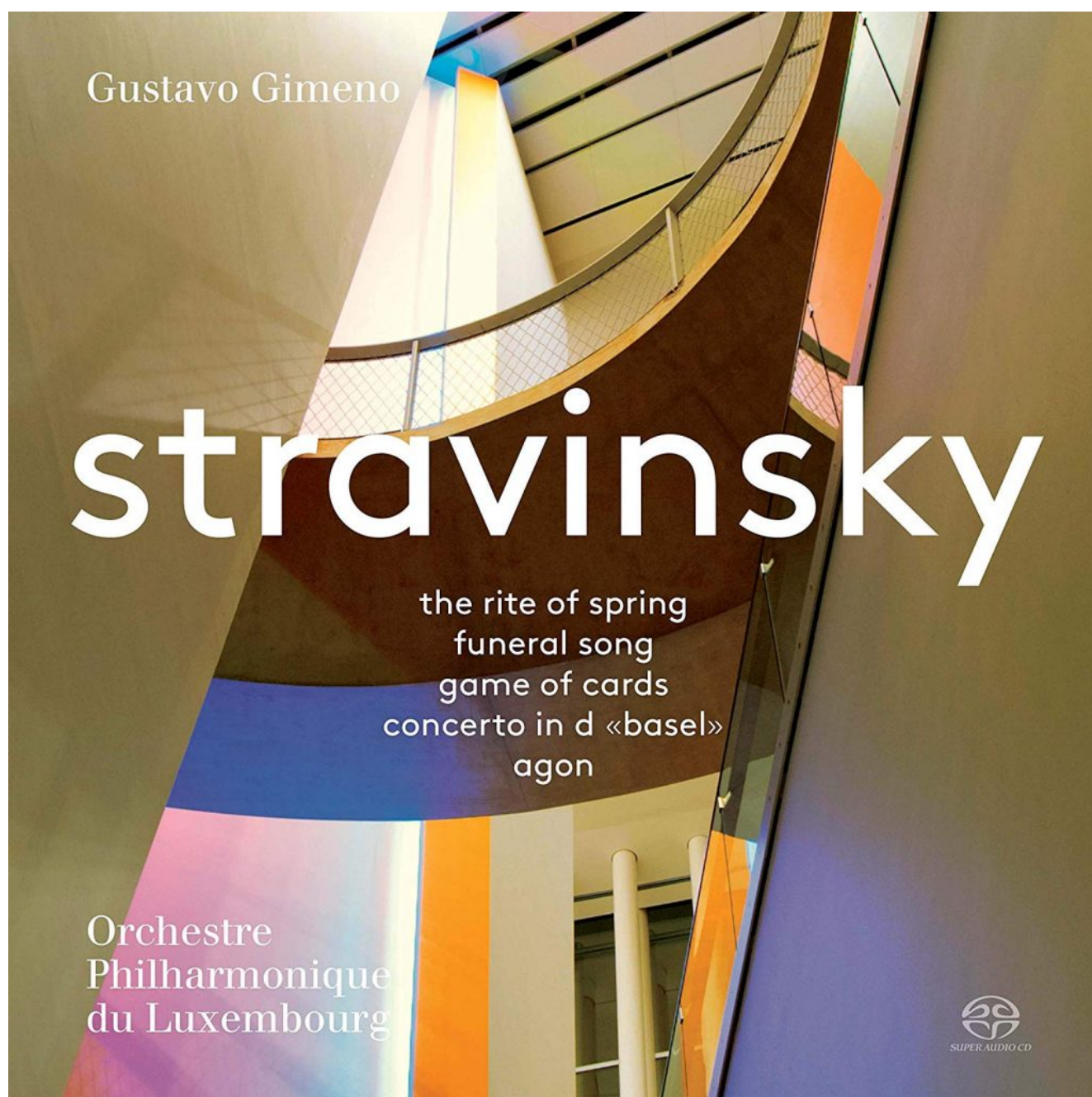

Olika ansikten av Stravinskij

Igor Stravinskij: Våroffer, Chant funèbre, Jeu de cartes, Concerto in D, Agon

Luxemburgs filharmoniska orkester

Dirigent: Gustavo Gimeno

Pentatone PTC5186650 [2 CD]

Igor Stravinskij är en av 1900-talets giganter, banbrytande i sitt skapande och inflytelserik för senare kollegor. Han levde ett långt liv och hans kreativitet tog olika vägar, från de tidiga verken med tydlig inspiration från läraren **Rimskij-Korsakov** till de sena, där han flörtar med både serialism och jazz.

På denna nya dubbel-cd från Pentatone får lyssnaren verkligen ta del av kompositörens många ansikten. Den första skivan fokuserar på tidig Stravinskij med *Våroffer* och den i Sankt Petersburg nyligen upptäckta *Chant funèbre* (begravningsång). Detta är endast den andra inspelningen av verket, premiärversionen finns på Decca med **Riccardo Chailly** och kom för ett par år sedan. Verket är intressant att få del av, även om det inte är någon av Stravinskij's viktigare kompositioner, men det är ändå fascinerande att få höra ett tidigt verk som man trott varit borta för gott.

Våroffer finns som bekant i otroligt många inspelningar och merparten av 1900-talets dirigenter, som har en diskografi värd namnet, har spelat in den. **Gustavo Gimeno's** version är respektabel med en del individuella detaljer som är intressanta, men knappast en tolkning som lärde mig något nytt kring verket. Mer intressanta att höra är då konserten i D och baletten *Agon* och här tycker jag att Gimeno lyckas bättre med att få fram originaliteten. I *Jeu de cartes* (kortspel), som är ett av mina favoritverk av Stravinskij, saknar jag dock lite kraft och karaktär. Det är till exempel bara att jämföra med tonsättarens egen inspelning på Sony där man får ett mer personligt musicerande med helt andra dimensioner, vilket också gäller övriga verk på skivan.

Presentationen i denna minibox med olika ansikten av Stravinskij - och som påvisar den rikedom han hade i sitt musikskapande - är mycket genomtänkt och intressant. Musicerandet är respektabelt men ingen av dessa tolkningar förtjänar att bli referensinspelningar. Detta är ett intressant visitkort från Luxemburgs fina orkester men stannar nog vid det. Ljudupptagningen är dessutom utmärkt och texthäftet beledsagar på ett utmärkt sätt lyssnaren genom verken.

Björn Sundkvist